

muziek voorzien. In het boek krijgt elk verhaal een bijna woordeloze strip, gevolgd door een historisch dossier. Dat brengt biografieën van de drie protagonisten en bedt ze in een algemeen overzicht over dieren tijdens de Eerste Wereldoorlog in. De meegeleverde cd met de muziek van YUKO legt de link tussen voorstelling en boek.

Deze interdisciplinaire benadering van een stuk geschiedenis is zeker onorthodox. Wellicht heeft ze ook de potentie om mensen met een lauwe belangstelling voor geschiedenis te boeien en – wie weet – verder te prikkelen voor het verleden.

Voor een van de drie hoofdrolspelers eindigde het verhaal hier niet. De hond Stubby kreeg in de lente van 2018 zijn eigen tekenfilm *Sgt. Stubby: An American Hero*.⁴

Piet Creve, projectmedewerker, Amsab-ISG

- 1 Zie: <http://americanhistory.si.edu/blog/how-did-animals-even-slugs-serve-world-war-i>, 14/11/2014.
- 2 Zie: <http://www.iwm.org.uk/history/15-animals-that-went-to-war>.
- 3 Het beeld staat sinds 1931 op de Pantsertrouwen-square in Brussel. Ook in Lille staat een beeld dat de rol van de 'pigeon-voyageur' in de Eerste Wereldoorlog herdenkt.
- 4 Zie: https://en.wikipedia.org/wiki/Sergeant_Stubby, laatst gewijzigd op 04/07/2017.

RUDOLF HECKE

DE SIXTIES

Seks! Drugs!
Rock-'n-roll!
Revoluties!

Rudolf HECKE, *De sixties. Seks! Drugs! Rock-'n-roll! Revoluties!*, Epo, 2018, 208 pp., ISBN: 9789462671331.

'*The times, they are a-changin'*. Een halve eeuw geleden hing deze oercreet overal. Hij was te horen op pleinen, aan universiteiten, in fabrieken, keukens ... En nog altijd spreken de jaren 1960 tot de verbeelding. Ook *De Sixties* van Rudolf Hecke brengt een biografie van een uitermate opwindende periode en het verhaal van een generatie die de oude wereld failliet verklaarde, de verbeelding aan de macht hielp en aan het experimenteren sloeg. De sixties zijn niet onbesproken

of onderbelicht. Zelden bleef een decennium zo nazinderen. In geen enkele periode kwamen trendbreuken en generatiekloven ook zo scherp tot uiting. Zelfs Bokrijk trok enkele jaren geleden met veel panache de tijdlijn van het openluchtmuseum door tot in de jaren 1960 en integreerde daarbij mooi het plaatselijke erfgoed: met Ford-Genk, Jazz Bilzen enzovoort.

Rudolf Hecke was zelf geen 'bloemenkind'. Toen de bloemen wereldwijd in zwang kwamen, was hij nauwelijks 6 jaar. Toch is zijn fascinatie voor de jaren 1960 immens en kleurde ze zijn persoonlijke bezigheden en ambities – de twee popgroepen waarin hij speelde, *Pop in Wonderland* en *Incredible Time Machine*, flirtten voortdurend met sixties-elementen.

In zijn boek roept de auteur met aparte anekdotes en bevoorrechte getuigenissen de tijdgeest van die wilde jaren op. Verwacht geen wetenschappelijke of sociaal-filosofische onderbouw. Die is al te vinden in andere standaardwerken. Zo ambiëren *The Sixties Unplugged* van Gerard Degroot en *De jaren zestig, een cultuurgeschiedenis* van Geert Buelens een socio-culturele invalshoek. Rudolf Hecke is vooral een rasverteller, die teruggrijpt naar gebeurtenissen die hij zelf 'doorleefde' ... En dat doet hij ook over de sixties, zijn favoriete tijdspanne in de geschiedenis. Daarbij linkt hij de grote, internationale bewegingen aan de evoluties in onze Lage Landen. Met regionale hoofdrolspelers, als Boudewijn de Groot, Wim T. Schippers, Zaki en Roland, die de waarden van de sixties ontdekten, op een of andere manier propageerden in hun werk én die periode nog steeds sterk blijven aanhangen. Weliswaar in andere vormen en gedaanten, maar wel met hetzelfde vrijheidsstreven.

De sixties bereikten vooral een hoogtepunt in 1968. Dat jaar bleek een woelig scharniermoment waarbij alle geledingen

van de maatschappij in een dolle transitie belandden. Tal van revoltes en volksopstanden lieten regeringen vallen en brachten presidenten in totale vertwijfeling, terwijl leiders werden vermoord en onverwoestbaar gewaande structuren en instellingen werden neergehaald.

Hecke, zelf muzikant, belicht uiteraard de muziek als grote katalysator. Interessant is dat hij het voornamelijk Angelsaksische verhaal van de rock-'n-roll lardeert met sprekende input uit de Lage Landen: met Armand, Francis Bay, Willy Lustenhouwer, Ferre Grignard, Boudewijn de Groot ... Ook de invloed van televisie brengt Hecke uitgebreid aan bod. De beeldcultuur eiste immers een belangrijke rol op. De oorlogsbeelden die bijna live de huiskamers in werden gegooid, hadden bijzonder veel impact.

Gezien het overvloedige gebruik van namen en de vele verwijzingen waren een trefwoordenregister en bibliografie nuttig geweest voor degenen die wat dieper willen graven. Maar over het algemeen is de verteller Hecke dermate op dreef dat je deze kleine tekortkomingen er graag bijneemt. Hij weet deze boeiende periode te vatten in een wervelend verhaal dat je vrijwel onmiddellijk bij het nekvel grijpt om je niet meer los te laten. Tot aan pagina 205, waar hij Boudewijn de Groot passend laat besluiten dat het jammer is dat zijn kinderen de sixties nooit hebben mogen meemaken.

Laurens Leurs, cultuurfunctionaris, Stad Maaseik